

PRIETENI ÎN FELUL NOSTRU

CROCO ȘI POVESTEA CARE AȘTEAPTĂ

Răbdarea ține firul unei povești

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Sub salcâm

Croco își găsi un loc uscat sub salcâmul de lângă lac. Soarele atingea trestiile, iar pe apă plutea un nufăr roz.

Broscuța Tinca veni pe cărarea dintre flori. Fundița ei lila se legăna la fiecare salt.

- Mi-ai promis o poveste, îi aminti ea.

Crocodilul își așeză coada pe iarbă și îi făcu loc lângă trunchi.

POVESTEA · 2 / 25

Un pește cât o floare

- Este despre un pește cât o floare, începu Croco.

Își apropie labele, arătând cât de mic era personajul. Tinca privi nufărul.

- Cât floarea aceea?

- Cam așa. Avea și un coș, deși în coșul lui nu încăpea nici măcar un măr obișnuit.

Tinca își sprijini bărbia în labe. Începutul îi plăcea deja.

POVESTEA · 3 / 25

Prima oprire

Croco deschise gura să spună unde plecase peștișorul.

- Hâc!

Burtica lui tresări, iar o frunză prinsă de cot alunecă pe iarbă. Tinca se uită mirată, apoi zâmbi.

- Acesta era începutul aventurii?

Croco clătină capul.

- Nu tocmai. Acesta a fost un sughiț.

Încercă să reia povestea de la coș, dar gândul i se împrăștiase.

POVESTEA · 4 / 25

Coșul de cumpărături

- Peștișorul pornise să cumpere ceva, spuse el după o clipă.

Tinca se apropie puțin, ca să audă.

- Avea o monedă mică?

- În povestea mea, da. O păstra într-un buzunărel cusut în coș.

Croco ridică o labă, pregătit să arate drumul prin lac. Un alt sughiț îl opri înainte să numească prăvălia.

POVESTEA · 5 / 25

Râsul Tincăi

Tinca râse la tresărirea lui. Nu era un râs răutăcios, dar Croco își lăsă privirea în jos.

Broscuța observă și se opri.

- Te-a supărat?

- Puțin. Îmi tot pierd vorbele.

Tinca își strânse labele pe genunchi.

- Îmi pare rău. Pot să aștept.

Vântul mișcă trestiile. Pentru o vreme, acesta fu singurul sunet dintre ei.

POVESTEA · 6 / 25

Locul pentru pauză

Croco încercă iar, de parcă ar fi trebuit să termine înainte de următorul sughiț. Cuvintele i se înghesuiră.

Tinca ridică blând laba.

- Povestea nu pleacă de aici dacă ne oprim puțin.

Crocodilul închise gura și se sprijini de trunchi. Nu mai avea de alergat după propriul sfârșit. Prietena lui rămânea lângă el, chiar dacă încă nu aflase ce cumpărase peștele.

POVESTEA · 7 / 25

O licărire în apă

Dinspre trestii se văzu un peștișor argintiu. Avea o pată aurie lângă coadă.

- Blup, șopti Tinca.

Peștele trecu încet prin apa limpede, purtând un coș foarte mic la înotătoare.

Croco și Tinca se priviră. Personajul poveștii semăna uimitor de bine cu prietenul lor. Blup dispăru între firele verzi înainte să îi poată saluta.

POVESTEA · 8 / 25

Poveste sau întâmplare

- L-ai văzut chiar astăzi? întrebă Tinca.

Croco încuviință.

- Dimineață. De la el mi-a venit ideea. Dar prăvălia și moneda sunt inventate.

Tinca zâmbi. Acum știa ce aparținea lacului și ce crescuse în mintea crocodilului.

Nu trebuia să aleagă între cele două. Putea să îl urmărească pe Blup în apă și să asculte aventura unui pește de poveste.

POVESTEA · 9 / 25

O întrebare amuzantă

- A cerut un sughiț de împrumut? întrebă Tinca după încă o tresărire.

Croco o privi. Broscuța aștepta, fără să înceapă să râdă singură.

Apoi crocodilului îi scăpă un chicotit.

- Dacă a cerut, cred că l-a trimis aici!

De data aceasta râseră amândoi. Gluma nu îl mai împingea pe Croco în afara poveștii. Îi dădea un loc și cu sughiț.

POVESTEA · 10 / 25

Câteva presupuneri

Tinca încercă să ghicească obiectul din prăvălie.

- O cană cât un degetar?

Croco clătină capul.

- Un clopoțel pentru coș?

Crocodilul zâmbi, însă nu răspunse încă. Sughiță din nou și ridică o labă, rugând-o să aștepte.

Tinca rămase cu întrebarea pregătită. Nu era nevoie să umple fiecare liniște cu încă o presupunere.

POVESTEA · 11 / 25

Ascultând lacul

Priveau amândoi suprafața apei. O libelulă se opri pe o trestie, apoi zbură spre altă frunză. Umbra salcâmului se mișcă peste iarbă.

Croco simți că nu mai trebuia să facă nimic pentru a merita compania Tincăi.

Broscuța nu plecase după alt povestitor. Stătea acolo și descoperea, odată cu el, sunete pe care vorbele le acoperiseră până atunci.

POVESTEA · 12 / 25

Firul păstrat

După un timp, Croco se întrebă unde rămăsese.

- Peștișorul avea coșul și moneda, îi aminti Tinca. Ajunsese la prăvălie.

Crocodilul o privi recunoscător.

Nu trebuia să înceapă povestea de trei ori. Cineva îi ținuse firul, fără să îl tragă spre un alt sfârșit.

Își potrivi labele pe iarbă și hotărî să continue numai când simțea că poate.

POVESTEA · 13 / 25

Alegerea peștelui

- În prăvălie erau lucruri mari și mici, începu el încet. Peștișorul nu voia cel mai strălucitor lucru. Căuta unul care să-i vină bine.

Tinca își îndreptă fundița.

- Asta ajută când alegi ceva.

Croco încuviință. De data aceasta spusese două propoziții întregi. Nu se grăbi să le împingă pe următoarele după ele.

POVESTEA · 14 / 25

O tresărire mai mică

Un sughiț scurt îl întrerupse din nou. Croco închise ochii o clipă, supărat.

Tinca nu făcu nicio glumă.

- Sunt aici, spuse doar.

Crocodilul se uită spre ea. Nu avea nevoie ca fiecare oprire să devină veselă. Uneori era suficient ca prietena lui să înțeleagă că ar fi preferat să poată vorbi mai departe.

POVESTEA · 15 / 25

Întrebarea care așteaptă

Tinca voia foarte mult să știe ce alesese peștele. Își ținu întrebarea în gând și începu să urmărească o frunză pe apă.

Frunza ocoli nufărul, se opri lângă trestii și porni iar, împinsă de o undă.

Când Croco își întoarse fața spre ea, broscuța zâmbi. Învățase că a aștepta nu înseamnă să nu ai curiozitate. Înseamnă să-i lași celuilalt vreme.

POVESTEA · 16 / 25

Vocea limpede

- Cred că pot continua, spuse Croco.

Așteptă puțin, apoi mai rosti câteva cuvinte. Vocea nu mai sări peste ele.

Tinca își ridică ochii.

- Ce a ales?

Crocodilul își puse o labă deasupra capului, ca și când ar fi probat ceva rotund.

- O pălărie!

Broscuța izbucni în râs, iar Croco râse odată cu ea. În sfârșit ajunseseră la surpriză.

POVESTEA · 17 / 25

Pălăria de poveste

Croco descrise pălăria mică: avea boruri moi și o panglică îngustă. Peștele o alesese ca să meargă la o serbare în stuf.

- Și încăpea în coș?

- Numai dacă o ținea puțin înclinată.

Tinca își imagină un pește foarte serios, având grijă să nu își turtească darul. Aventura devenea cu atât mai amuzantă cu cât obiectele erau mai mici.

POVESTEA · 18 / 25

Trestiile se desfac

O undă subțire apăru lângă ponton. Blup ieși dintre trestii, cu coșul la înotătoare și o pălărioară pe cap, ridicată deasupra apei pentru o clipă.

Tinca duse labele la gură.

Croco făcu ochii mari. Partea aceasta a poveștii nu o inventase chiar atât de departe de adevăr.

Peștișorul se opri lângă nufăr, cu tot corpul în apă.

POVESTEA · 19 / 25

Salutul lui Blup

- Îți stă bine! spuse Tinca.

Blup se răsuci puțin, arătând panglica pălăriei. Coșul se legănă odată cu înotătoarea.

Croco îl salută de pe locul uscat, fără să se aplece peste mal.

Peștișorul făcu o undă mică și porni de-a lungul trestiilor. Părea grăbit, poate chiar spre o serbare pe care cei doi prieteni nu o puteau vedea.

POVESTEA · 20 / 25

Două sfârșituri

- În povestea mea, peștele ajungea la o serbare, spuse Croco.

- Iar în lac nu știm unde merge, răspunse Tinca.

Hotărâră să lase lucrurile așa. Blup avea drumul lui adevărat, iar peștele inventat avea o petrecere printre firele de stuf.

Crocodilul putea termina povestea fără să pretindă că știa fiecare lucru din viața prietenului său argintiu.

POVESTEA · 21 / 25

Serbarea din stuf

Croco povesti cum peștele intrase la serbare cu pălăria prea aproape de o frunză. Panglica se agățase, iar un melc îl ajutase să o desprindă.

La urmă, pălăria stătuse pe o piatră, fiindcă peștele voia să danseze.

Tinca râse.

- După atâtea pregătiri!

- Îi plăcea și să o privească, spuse Croco. Nu trebuia s-o poarte în fiecare clipă.

POVESTEA · 22 / 25

O mulțumire mică

Când povestea se încheie, Croco rămase puțin tăcut.

- Mulțumesc că nu ai plecat.

Tinca îl privi mirată.

- Îmi plăcea povestea. Și îmi place să stau cu tine.

Crocodilul își sprijini din nou spatele de salcâm. Nu trebuia să fie mereu amuzant, nici să termine repede, ca după-amiaza lor să aibă rost.

POVESTEA · 23 / 25

Data viitoare

Tinca îi propuse ca data viitoare să spună ea o poveste, despre un nufăr care nu voia să-și închidă floarea seara.

- Are și o pălărie? întrebă Croco.

- Nu știu încă.

Crocodilul încuviință serios.

- Atunci avem ce aștepta.

Gluma îi făcu să râdă iar. De data aceasta, liniștea care urmă nu mai semăna cu o oprire nedorită.

POVESTEA · 24 / 25

Cărarea spre casă

Tinca porni pe cărare, iar Croco o însoți până la tufa de la marginea poienii. Dincolo de ea, potecile lor se despărțeau.

Lacul rămase în urmă, cu nufărul și trestiile lui.

- O să-mi amintesc pălăria, spuse broscuța.

Croco se gândi că el avea să își amintească mai ales cuvintele ei: sunt aici. Erau scurte, dar îi făcuseră loc pentru toată povestea.

POVESTEA · 25 / 25

Timp pentru un prieten

Sub salcâm, Croco privi ultima dungă de lumină de pe apă. Povestea ajunsese la sfârșit fiindcă Tinca avusese răbdare cu el.

Un prieten bun nu cere ca vorbele să vină întotdeauna repede. Ascultă, întreabă și lasă loc pentru pauze. Iar râsul apropie atunci când ne putem bucura de el împreună, fără să-l lăsăm pe celălalt singur.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Crocodilul și sughițul.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.